

2) Sammes Forslag til § 36:

At i andet Stykke, tiende Linie, Ordene „Communalbestyrelsen eller ialtsald“ udgaae.
vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

3) Forslag af N. Andersen (N. N. 3), K. Pedersen, H. J. Hansen, N. Nielsen, S. Pedersen, K. P. Larsen, Kjar, Winther, Johansen, L. Hansen, Therkelsen, C. Christensen, N. P. Hansen, Rugaard, S. Jørgensen og L. C. Pedersen:

til § 37.

Ordet: „Fattigkasse“ forandres til „de Fattiges Kasse.“
forkastedes med 34 Stemmer mod 26.

4) Udvalgets Forslag til § 42:

Sen forandres saaledes:
„Forsaavidt der ved nærværende Lovs Bestemmelser er tillagt Communalbestyrelsen nogen Virksomhed, vil Sagen være at behandle paa den i Forordningen af 24de Decbr. 1837 § 17 foreskrevne Maade.“
vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Herefter fattes de 15 Medlemmers Forslag til § 39 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Bale: Det Forslag, som jeg i Forening med 14 andre Medlemmer har tilladt mig at stille til denne tredie Behandling, er ikke fremmed for den Lovgivning, som vi her have med at bestille. Jeg har troet, at der kunde gives saadanne Tilfælde under de forandrede Forhold, hvor enkelte Byer kunde ønske under visse Betingelser at gaae ind under denne Lovs Bestemmelse, og jeg har da tænkt mig, at det var bedst at give saadanne sikkrende Bestemmelser, som ved en saadan Leilighed kunde varetage vedkommende Byes Interesse. Det er allerede paa et andet Sted oplyst, at det egentlige Begreb „Kjøbstad“ mere og mere vil falde bort, og at derimod Grundenes Benyttelse vil blive det Eneeste, som adskiller Landsbyer fra det, man kalder Kjøbstæder. Saa snart Næringsloven træder i Kraft og Lovgivningen iøvrigt bliver lige for Land og Kjøbstad, saa er det Grun-

denes Benyttelse, som kan gjøre en Forskiel, og da nu Grundenes Benyttelse netop kunde lede til, at visse Byer kunde ønske deres Grunde bragte ind under Bygningslovens Bestemmelser og derved have en større Garanti, saa kunde der jo være Tale om, om det ikke var bedst allerede nu at træffe en Bestemmelse om, hvorledes det da kunde skee. I de tidligere Forslag, der findes angaaende dette Forhold, var det fra Ministeriets Side ikke truffet saadanne betryggende Bestemmelser som dem, jeg her har tilladt mig at bringe i Forslag, og naar man vil gjøre sig bekendt med dem, vil man see, at jeg ikke engang her har dristet mig til at udtale, hvad der skal skee i det bestemte Tilfælde, men kun, hvad der kan skee. Jeg har nemlig tænkt mig, at det maatte være Ministeriet magtpaaliggende at værne om, at de omhandlede Byer ikke paa en uforfærlig Maade bleve krænkede i deres Rettigheder, selv om et større Fleertal kunde ønske det, og derfor staaer der hele Forslaget igjennem, at det kan skee, og ikke, at det skal skee. I Betragtning af, at det dog er blevet bragt ind i Loven tidligere, og man kunde tænke sig, at man i Byerne kunde ønske, at f. Ex. de Bygninger, som mere benyttedes til Landbrug, flyttedes ud udenfor en vis Grændse, og at de Bygninger, som maatte ønskes benyttede til Kjøbstadbrug, samlede paa et vist mindre Rum, og at Bygningslovens Bestemmelser skulde anvendes paa dem, har jeg troet, at det var vel betænkt isorveien at give nogle Bestemmelser herom, og det er navnlig med Hensyn til Creditforholdene, at de kunde have Betydning for nogle af de mindre Byer. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig hertil og afvente, hvad der maatte fremkomme fra den ærede Ordfører og den høitærede Minister om dette Forslag.

Ordføreren: Jeg har ikke Bivere at bemærke dertil; kunde det være gjort paa en mindre vidtløftig Maade, og det samme Resultat derved kom frem, forekommer det mig at være ønskelig.

Justitsministeren: Det forholder sig saaledes, som det af den ærede første Forslagsstiller er blevet udtalt, at der i det Udcast til